

FSD3351 KOSTAMUS-TYÖNTEKIJÖIDEN JÄLKELÄISTEN HAASTATTELUJA 2018

FSD3351 INTERVIEWS WITH DESCENDANTS OF FINNISH WORKERS IN KOSTAMUS 2018

Tämä dokumentti on osa yllä mainittua Yhteiskuntatieteelliseen tietoaarkistoon arkistoitua tutkimusaineistoa.

Dokumenttia hyödyntävien tulee viitata siihen asianmukaisesti lähdeviitteellä.

Lisätiedot: <https://www.fsd.uta.fi/>

This document forms a part of the above mentioned dataset, archived at the Finnish Social Science Data Archive.

If the document is used or referred to in any way, the source must be acknowledged by means of an appropriate bibliographic citation.

More information: <https://www.fsd.uta.fi/en/>

Detta dokument utgör en del av den ovannämnda datamängden, arkiverad på Finlands samhällsvetenskapliga dataarkiv.

Om dokument är utnyttjat eller refererat till måste källan anges i form av bibliografisk referens.

Mer information: <https://www.fsd.uta.fi/sv/>

S: No mennään sitten lapsuuden aikoihin, ihan konkreettisiin muistoihin. Jos ajatellaan sitä aikaa, ennen ku sinä itse olit siellä kesätöissä. Niin minkälaisia tavaroita tai esineitä muistat, joita vanhemmat ois tuonu Kostamuksesta?

H: Jaaha, niin Kostamuksesta. No, nämähän ne on jääny elämään, ne maatuska-nuket ja... En mä ihan rehellisesti sanottuna muista, että oisko ne semmosta matkakraäsää hirveesti tuonu. Ku siellähän oli se Rusasen kauppa, mutta siellä myytävät tuotteet oli ihan just tämmöstä, mitä pystyy Suomessaki ostamaan. Just maatuska-nukkeja ja tämmöstä. [miettii] Sitten äitihän toi, se osti sieltä kaupasta aina, sitten kun ne perjantaina tulivat... Joskus saatto olla että torstaina tulivat, enimmäkseen perjantaina. Karamellia toi meille ihan hirveesti. Ja minä ite söin aina, ku se toi sitte tämmösen liköörikkilaatikon. [mallaa käsillä laatikkoa] Siis perjantaina, mä muistan, että mä valvon vaikka kuinka myöhään aina ja katon televisioo, ja mä söin ihteni sairaaksi niitä liköörikkkejä. [hymähtää ja läimäisee käden pöytään]

S: Oliko ne karkit siis tuotu Neuvostoliiton puolelta?

H: Oli sieltä ostettu, mut suomalaisesta kaupasta, joo. Mutta kyllähän mä itsekki kävin, kun äiti ja isä tutustuivat venäläiseen... [yrittää muistella nimeä] Ni me käytiin semmosessa venäläisessä kodissa. Mut en mä muista, et toiko ne mittään semmosta, mikä ois aidosti oikeesti ollu, että made in Neuvostoliitto. En muista sitä.

S: Entä muistatko sitte rahoja tai ruokaa, tai jotaki semmosta erilaista, mitä et yleensä ollu nähny, mikä ois voinu tulla sieltä Neuvostoliiton puolelta?

H: En, en kyllä muista.

S: Oliko sitte venäläistä rahhaa ollenkaan heillä [vanhemmilla]?

H: [miettii] Ei, ku... Sitäkään mä en muista ollenkaan, ku... Muistaakseni oliko niin, että marka oli kova valuutta. Ja sitten ne jotenki... [kopauttaa pöytää] Ei ku ootappa ku ruppee miettimmään. Ni nehän hirveesti tykkäs sit jos... Tätäkään en mää vannommaan, mutta tullee semmonen mielikuva, että täältä Suomesta ostettiin, ne halus ne venäläiset semmosie tuotteita, joita oli vaikkee saada siellä. Ja ne aika paljon sitten toivat Suomesta, niinku minunki vanhemmat veivät tavaraa ja sitte ne vaihtovat venäläiseen vodkaan. Että sitähän sitä tuli sitte.